

ности чрезъ хиляды сладки и пріятны движенія.

При ползи-тѣ на Естество-то, лебедь-тѣ присъ-
единява и онія на свобода-та; свободенъ по наши-тѣ
води, той не обитава тамъ, не се установява тамъ,
освенъ да се радва съ единъ доволнъ независимостъ,
за да отмахни всяко чюство на робство и на плън-
ностъ. Вижда се че оуъ има удовольствіе като се
приближи при человекъ, стига само да намѣри въ
него гостъ-тѣ и пріятель-тѣ си, а не господарь-тѣ
и мѣчитель-тѣ си.

Вети-тѣ человекъци, твѣрдѣ простообични и твѣрдѣ
мѣдри, вмѣсто да пълнятъ градини-тѣ си съ студены
хубосты на искусство-то; тѣ ставили тамъ живы ху-
босты на Естество-то; и лебеди-тѣ правяхъ укра-
шеніе-то на всички-тѣ тѣжни трапове съ водж
(хаузи) на чифлици-тѣ ѹмъ, тѣ украшавахъ ёще
най голѣмж-тѣ часть на рѣки-тѣ, даже и оныя на
нѣкои столици. На наши-тѣ дни (въ наше-то время),
намиратъ се отъ тѣхъ ёще, но твѣрдѣ рѣдко.

утверждено съфедение
когато научено то тѣши
нава въ остана на сказуем
С. С. С. Д-р Државински то

1882

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО